

Бога. Щомъ имаме този основенъ законъ въ себе си, ще бждемъ готови да направимъ хиляди други нѣща заради Господа. Но какъ можемъ да проявимъ любовь къмъ Господа, когато не Го виждаме? Христосъ казва: „Отецъ вашъ е на Небето“. Обръщамъ очи и виждамъ, че Го нѣма и си казвамъ: като излѣза отъ тѣлото, ще отида на това място. Христосъ се обръща къмъ Своите ученици и имъ казва: „Не бойте се отъ ония, които сѫ на земята и убиватъ“. Кои сѫ онѣзи, които убиватъ? Ако прочетете първия стихъ, ще видите, че е дадена власть на нечестивите духове да убиватъ, но тази власть не се простира надъ добритѣ хора, а надъ злите. Съврѣменниятъ християнинъ казва: „Азъ искамъ да властувамъ надъ своите братя“. Виждате, че на Апостолите Христосъ не имъ даде власть да властувава надъ хората, а надъ лошите духове. Всѣки отъ насъ трѣбва да властува надъ тѣхъ. Който не разбира този Божественъ Законъ, всѣкога ще прави погрѣшки, ще има засади отъ тия духове, отъ тукъ или отъ тамъ. Хората иматъ разни методи за заканване срѣщу духовете; но духовете отъ това не ги е страхъ; тѣхъ не ги е страхъ отъ тояги, нито отъ думи. За да имашъ власть надъ единъ нечестивъ духъ, не трѣбва да имашъ неговите слабости. Имашъ ли ги, може да си ученъ, философъ, министъръ, ти ще бждешъ тѣхенъ робъ — тѣ интриги ще правяте, царе ще детрониратъ, всичко могатъ да направяте. Нѣмашъ ли тѣхните слабости, ти си тѣхенъ господарь. Затова именно Христосъ е заповѣдалъ на духовете. Той бѣше чистъ и, като имъ каже: „Излѣзте!“, тѣ сѫ отговаряли: „Слушаме“. Онѣзи, които докар-